

کانی‌سازی آهن در آنومالی شرقی سنگان، شمال شرق ایران

محمد یزدی^۱، مهرداد بهزادی^۲، مهدی حاجی علی^۳

۱- دانشیار دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

^۲- استاد پار دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد زمین‌شناسی اقتصادی، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی

چکیدہ

کانسوار آهن سنگان از آنومالی‌های غربی، مرکزی و شرقی تشکیل شده است. آنومالی شرقی برخلاف دو آنومالی دیگر، از کانی سازی‌های متعدد و پراکنده‌ای با ذخیره کم تشکیل شده است. توده نفوذی اصلی میزان کانی سازی در شمال آنومالی شرقی قرار دارد و بنام سرنوسر معروف است. ترکیب این توده نفوذی مونز و گرانیتی است و خصوصیات مشابه با گرانیت‌های تیپ I، سری کالک‌آلکالن با پتانسیم بالا را دارد. محیط تکتونیکی این توده منطبق بر قوس‌های حواشی قاره‌ای و ماگماهای مشتق شده از گوشته در نواحی قوس است. رخدادهای کانی سازی با مagma تیسم اثوسن-الیگوسن و محلول‌های گرمابی حاصل از آن مرتبط می‌باشند. در منطقه آنومالی شرقی دو نوع کانی سازی آهن تشخیص داده شد: ۱- کانی سازی مگنتیت دمای بالا نوع اسکارنی در مرز بین گرانیت با آهک‌ها و آهک‌های دولومیتی، ۲- کانی سازی گرمابی دمای پایین ولاستونیت، کلریت، هماتیت و گوتیت با، یا بدون باریت در آهک‌های دولومیتی، ماسه سنگ‌های آهکی و ولکانیک‌های اسیدی. در نوع اول، مگنتیت به صورت توده‌ای، عدسی‌شکل (اغلب هم‌رونده با لایه‌بندی میزان)، لامیناسیون و رگه‌ای همراه با مقدار کمی پیریت و کالکوپیریت و کانی‌های گانگ از جمله فورستریت، گارنت، کلینوپیروکسن، ترهمولیت-اکتینولیت، اسکاپولیت، فلوکوپیریت، اپیدوت، کلریت، کوارتز و کربنات دیده می‌شود. در نوع دوم نیز بسته به نوع سنگ میزان و وضعیت ساختاری محل، کانی سازی به فرم‌های توده‌ای نامنظم (از چند سانتی‌متر تا چند صد متر)، جانشینی، دانه پراکنده، پرکننده حفرات و فضای بین قطعات برشی، رگه و رگچه‌ای و استوک ورک به همراه تغییراتی مثل دولومیتی شدن، سریلیسی شدن، سریسیتی شدن، کربناتی شدن و تورمالینی شدن در سنگ میزان دیده می‌شود.

واژگان کلیدی: کانی‌سازی اسکارن، گرمابی آهن، آنومالی شرقی، کانسیارسنگان.

مقدمة

شمالی قرار دارد. بر اساس نقشه زمین‌شناسی تایید [۱] واحدهای سنگی رخمنون‌دار منطقه از سازندهای با سن پرکامبرین تا کواترنری تشکیل شده‌اند (شکل ۱).

آنومالی‌های کانسیار آهن سنگان شامل سه محدوده آنومالی‌های غربی، آنومالی‌های مرکزی و آنومالی شرقی می‌باشند. این منطقه در استان خراسان رضوی، شهرستان خوف و در طول جغرافیایی 28° و 60° تا 34° شرقی و عرض $31'$ تا $37'$ آنومالی‌های کانسیار آهن سنگان شامل سه محدوده

همچنین برای شناسایی ترکیب ژئوشیمیایی سنگ میزبان، ۷ نمونه در آزمایشگاه سازمان زمین‌شناسی Majix-Pro XRF نوع کشور به وسیله دستگاه تجزیه شدند [۵]. به منظور مطالعه ویژگی‌های سنگ‌شناسی، بافت کانی‌های فلزی و نحوه حضور کانسنسنگ در سنگ میزبان، مطالعات کانی‌شناسی (نور عبوری و نور انعکاسی) بر روی ۴۰ نمونه برداشت شده از شش محل Ba-site، B-site، سم‌آهنی، فرزنه، سنجدک و معدنجو صورت گرفت.

اما یافته‌های بعدی سنت معادل مزوژوئیک را به جای پروتروزوئیک پسین پیشنهاد می‌کنند [۱۲ و ۱]. توode بزرگ گرانیتی (گرانیت سرنوسر در شمال و گرانیت برمانی در شرق) به سن ائوسن- الیگوسن (روی نقشه با علامت E^{g3}) به همراه سیل‌ها و دایک‌های اسیدی متعدد در این سازندها نفوذ کرده‌اند. ترکیب این تووده‌ها بین آکالی‌گرانیت تا گرانوپوریت متغیر است. در راستای انجام این پژوهش مطالعات صحرایی و آزمایشگاهی در محل حاوی کانی سازی آهن با نام‌های B-site، Ba-site، سم‌آهنی، فرزنه، سنجدک و معدنجو (به ترتیب از ۱ تا ۶ در شکل ۲) انجام گرفت. مقاله حاضر بخشی از نتایج این پژوهش می‌باشد [۵]. در این مقاله، توode گرانیتی سرنوسر بعنوان توode آذرین اصلی این منطقه بررسی شده و سپس در بخش بعدی به انواع کانی‌سازی‌ها در منطقه آنومالی شرقی پرداخته می‌شود.

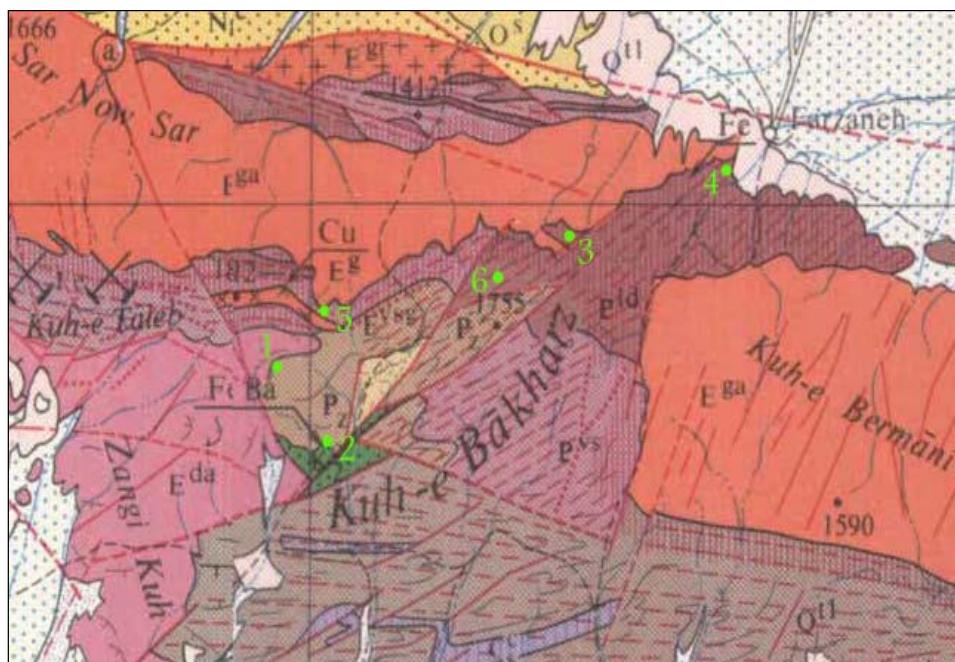
روش تحقیق

به منظور مطالعات پترولولژی و ژئوشیمیایی، تعداد ۲۰ نمونه، از هر نمونه به مقدار ۲۰۰ گرم، از توode سرنوسر در مناطق سنجدک، سم‌آهنی (هر دو جزء آنومالی شرقی) و دردوی (جزء آنومالی مرکزی) برداشت شد. به منظور شناخت کانی‌های منطقه اسکارنی و دگرسانی ۱۲ نمونه با دستگاه XRD در آزمایشگاه سازمان زمین‌شناسی کشور تجزیه شدند که نتایج آن در جدول ۱ ارائه می‌شود.

کارخانه سازی آهن در آنومالی شرقی سنگان، شمال شرق ایران

جدول ۱- نتایج تجزیه شیمیایی با دستگاه XRF در تعدادی از نمونه‌های منتخب (اکسیدها به % و سایر عناصر به ppm)

	1	2	3	4	5	6	7
SiO ₂	70.09	69.39	72.48	71.44	69.89	71.27	70.04
Al ₂ O ₃	13.96	14.56	12.82	13.60	14.34	14.03	14.04
Fe ₂ O ₃	1.92	2.28	1.97	1.98	2.65	1.79	2.19
CaO	2.25	1.43	1.86	2.0	1.29	1.63	1.76
Na ₂ O	3.20	4.01	3.10	3.30	3.84	3.73	3.89
K ₂ O	5.40	4.77	5.07	5.26	4.83	4.89	4.67
MnO	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.1	0.11
MgO	0.72	1.08	0.38	0.38	0.77	0.76	0.84
TiO ₂	0.38	0.44	0.25	0.35	0.42	0.38	0.42
P ₂ O ₅	0.13	0.13	0.1	0.1	0.1	0.1	0.11
Sc	6.5	7.8	1.9	7.0	6.2	6.0	5.7
V	33.9	39.6	19.5	28.0	38.9	33.4	37.9
Cr	10.2	10	189.1	168.6	242.1	10.8	10.1
Co	1	30.0	1	1	2.9	41.9	38.6
Ni	13.1	13.4	13.6	13.6	13.0	14.1	13.5
Cu	28.2	30.7	28.9	27.5	24.9	30.7	28.4
Zn	38.8	29.6	30.5	27.6	31.0	22.3	30.8
Ga	24.0	25.3	24.7	25.4	22.9	25.4	24.0
Rb	200.1	209.9	274.6	240.0	210.8	194.8	190.1
Sr	352.8	383.7	179.2	290.4	284.9	364.3	310
Y	35.1	35.6	39.6	38.5	35.2	34.4	34.2
Zr	232.4	260.8	134.7	207.5	264.4	246.2	258.9
Mo	5	5	5	5.5	12.4	5	5.3
Cs	15.5	27.5	5	18.9	23.7	34.8	23.4
Ba	1008.7	1159.8	604.8	1104.5	1047.7	1040.1	956.3
La	74.3	75.6	73	78.5	79.6	98	77.1
Eu	2.3	2	2.3	2	2.2	2	3.8
Yb	5.5	6.2	5.7	5.2	5.2	5.9	5.9
Hf	9.3	9	10.7	9.9	8	10	9.5
Ta	27.3	17.5	27.1	35.6	2	25.4	3.6
Pb	8.4	10.7	17.9	10.7	16	14.6	28.4
Th	68.7	57.6	79.4	70.9	72.6	66.3	67.7
Tb	2	2	2	2	2	2	2

شکا ۱- قسمتی از چهارگوش، تابیاد به مقیاس، اولیه ۱:۲۵۰۰۰

بحث و بررسی

الف- ویژگی‌های پترولولوژیکی توده سرنوسر

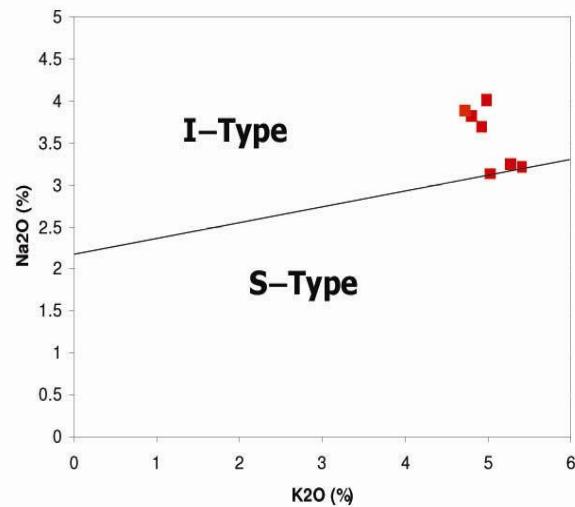
توده گرانیتوئید سرنوسر به عنوان توده آذرین اصلی این منطقه شناخته می‌شود و سایر قسمت‌های دیگر منطقه مورد بررسی تحت تاثیر آن قرار گرفته است. مطالعات صحرایی و میکروسکوپی نمونه‌های توده نفوذی سرنوسر در منطقه آنومالی شرقی سنگان نشان می‌دهد، که ترکیب اصلی این توده مونزوگرانیتسی است [۵]. سنگ‌های ولکانیک اسیدی تا حد واسطه و سنگ‌های پیروکلاستیک در منطقه گسترش چشمگیری دارند. توده سرنوسر دارای مرزی مشخص با سنگ‌هایی است که در آن‌ها نفوذ کرده و در آن‌ها پدیده‌های دگرگونی مجاورتی و اسکارنی شدن ایجاد کرده است. در داخل این توده دایک‌های آپلیتی نیز مشاهده می‌شود [۱۰ و ۱۲]. کانی‌های اصلی توده آذرین سرنوسر کوارتز، آلکالی‌فلدسبار با بافت پرتیتی و پلازیوکلاز می‌باشد. بیوتیت، آمفیبول، اسفن، آپاتیت و زیرکن از دیگر کانی‌های این سنگ‌ها هستند. این توده در حواشی خود دچار دگرسانی‌های سریسیتی و اپیدوتی در پلازیوکلازها، رسی‌شدن آلکالی‌فلدسبارها و کلریتی شدن در بیوتیت‌ها شده است.

نبود سنگ‌هایی مثل گنایس و میگماتیت که همراه گرانیت‌های آناتکسی هستند، نبود کانی‌هایی مثل کردیریت، گارنت و سیلیکات‌های آلومین، مقدار کرندوم در نورم کمتر از ۱٪، میزان سیلیس بین ۵۳ تا ۷۶ درصد، نسبت مولار اکسید آلومینیم به کلسیم، سدیم و پتاسیم (A/CNK) کمتر از ۱/۱ و درصد اکسید سدیم بیش از ۳/۲ سنگ‌های گرانیتی مورد

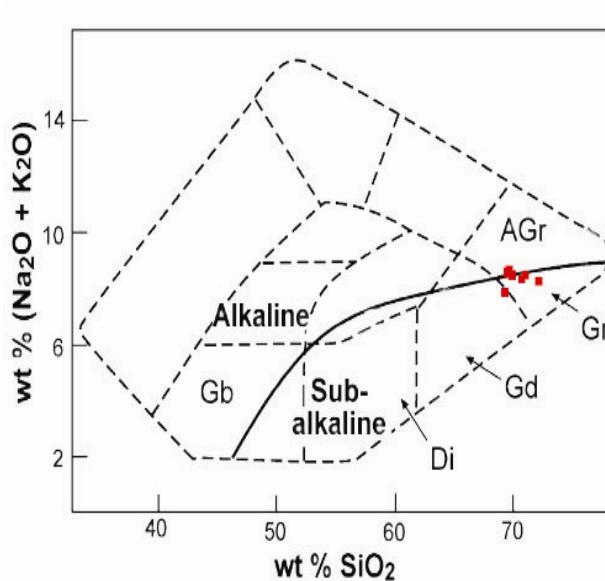
مطالعه را در گرانیت‌های تیپ I قرار می‌دهد [۱۴].

این موضوع در نمودار اکسید سدیم در مقابل پتاسیم در نمونه‌های کم و غیر دگرسان شده این منطقه هم دیده می‌شود (نمودار ۱) [۱۴]. بر اساس نمودار مجموع آلکالی در برابر سیلیس، نمونه‌ها در محدوده گرانیت قرار می‌گیرند (نمودار ۲) [۳].

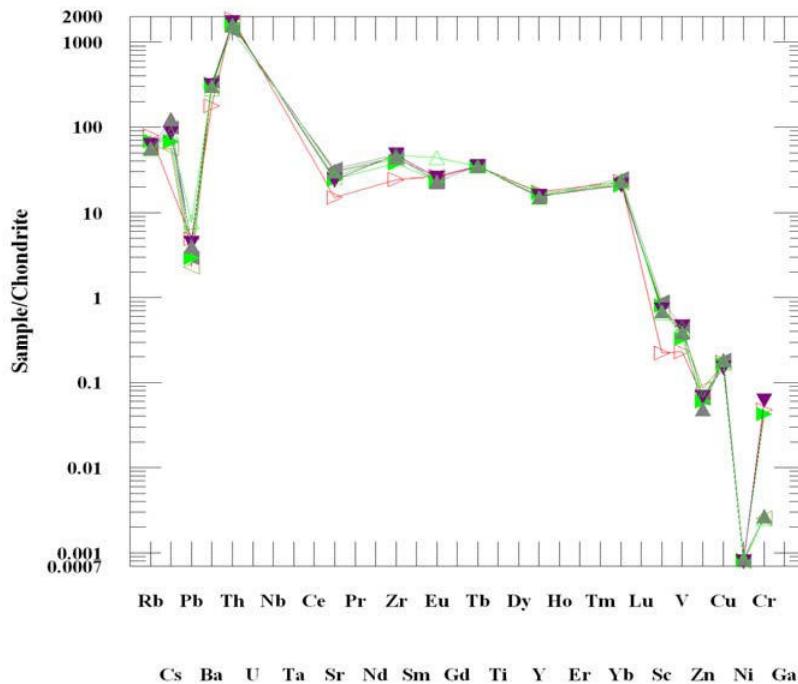
به منظور بررسی عناصر کمیاب و برخی عناصر نادر در توده نفوذی سرنوسر، نمودار نرمالیز شده این عناصر نسبت به کندریت رسم گردید (نمودار ۳). همان‌طور که در این نمودار مشاهده می‌شود عناصر Rb, Sr, Ba, Zr, Cs, Th دارای آنومالی مثبت می‌باشند در صورتی که عناصر با میدان پایداری بالا مانند V, Sc و عناصر کمیاب سنگین مانند Yb و همچنین عنصر نیکل دارای آنومالی منفی هستند (نمودار ۳). چنین روندی از ویژگی‌های محیط فرورانش می‌باشد [۱۶]. در نمودار عنکبوتی عناصر نادر خاکی مشاهده می‌شود عنصر Yb دارای آنومالی منفی و غنی‌شدگی بسیار ضعیف می‌باشد. به نظر می‌رسد این حالت به دلیل حضور گارنت باقیمانده در مagmaهای منبع باشد [۱۷].

نمودار ۱- موقعیت نمونه های گرانیت سرنوسر در نمودار اکسید پتانسیم در مقابل سیلیس [14]

نمودار ۲- ترکیب نمونه های گرانیت سرنوسر در نمودار مجموع آلکالی در مقابل سیلیس [15]

نمودار ۳- تغییرات عناصر کمیاب و نادر خاکی گرانیت سرنوسر، نرمالیز شده نسبت به کندریت [15]

محل سایت B

این محل در حدود ده کیلومتری شرق سایت معدن قرار دارد (محل شماره ۱ در شکل ۱). در شیل‌ها و سنگ‌های سیلتی این منطقه، رگچه‌های هماتیت وجود دارد. در قسمت ماسه‌سنگی این ناحیه رگه‌ها و رگچه‌های اکسید آهن (پولک‌های اسپیکولاریت) و هم به صورت پخش شده، در متن سنگ دیده می‌شود. در آهک‌ها و بین لایه‌های چرتی آن‌ها، کانی‌سازی به شکل رگه‌ها تا توده‌های هماتیت و گوتیت دیده می‌شود (شکل ۲-a). در حدود ۵۰۰ متری جنوب غرب این نقطه که مرز بین سنگ‌های سیلتی و قسمت‌های آهکی بصورت همبrijی گسله است، هماتیت (پولکی) و گوتیت در این مرز تشکیل شده است.

ب- کانی‌سازی آهن در منطقه آنومالی شرقی

آنومالی شرقی سنگان از رخنمون‌های پراکنده کانی‌سازی آهن با ذخیره پایین تشکیل شده است. از نظر اندازه، این کانی‌سازی‌ها در مقیاس یک رگچه کوچک تا توده‌ها و عدسی‌های چند صد متری اکسید و هیدروکسیدهای آهن تشکیل شده‌اند. کانی‌سازی آهن در سنگ‌های میزان مانند آهک، ماسه‌سنگ آهکی، سنگ‌های ولکانیک و توف دیده می‌شود. نوع کانی‌سازی و سنگ میزان در محل‌های مختلف آنومالی شرقی متفاوت است که در بخش‌های زیر به صورت مختصر توضیح داده می‌شود:

بین قطعات صورت گرفته و در خود قطعات هم شکستگی هایی دیده می شود که با این کانی ها پر شده اند. در این قسمت، رخنمونی از واحدهای ولکانیک آندزیتی دیده می شود، که شبکه ای از رگه ها و رگچه های اکسید و هیدروکسید آهن در آن ها به وجود آمده است (شکل ۳-۲).

محل سُم آهنه

این محل در فاصله ۸/۵ کیلومتری شمال شرق چشمئ سنجدک و سه کیلومتری (فاصله فضایی) جنوب غرب فرزنه قرار دارد (محل شماره ۳ در شکل ۱). کانسنگ این محل از هماتیت و گوتیت تشکیل شده است. کانسنگ به صورت توده ای و پرشدگی شکستگی ها در مرمره ای بلورین سفید رنگ، آهک های دگرگون شده و به صورت چینه کران در آهک های کرم رنگ متبلور یافته، دیده می شود (شکل ۲-f). بر خلاف مرز مشخص مرمره ای سفید با کانسنگ، آهک های کرم رنگ با کانسنگ مرز تدریجی دارند. کوارتزیت، آمفیبول و پیروکسن اسکاپولیت اسکارن سبزرنگ و گارنتیت های عسلی رنگ به ضخامت حدود ۲۰ متر، با مرز مشخصی از گرانیت سرنوسر جدا می شوند. رگه ها و رگچه هایی هماتیت و گوتیت تا فواصل چند صد متری داخل گرانیت و سنگ های دگرگونی مجاور آن دیده می شود.

محل فرزنه

این محل در سه کیلومتری جنوب غرب فرزنه (محل شماره ۴ در شکل ۲) قرار دارد. در سنگ های این محل کانی سازی هماتیت، گوتیت و لیمونیت به

محل سایت Ba

محل مورد مطالعه در سه کیلومتری جنوب شرق چشمئه با غک قرار گرفته است (محل شماره ۲ در شکل ۲). در قسمت شرقی منطقه، در ماسه سنگ های قرمز و خاکستری همراه با کنگلومراي آهکی رگچه های اکسید آهن و کلسیت دیده می شود. این روند طوری است که رگچه های گوتیت در دو طرف یک رگچه کلسیت قرار گرفته اند. این ماسه سنگ ها دارای درز و شکاف های متعددی بوده و در طول این شکاف ها و به سمت ماسه سنگ، گوتیت لایه نازکی را روی سنگ میزبان تشکیل می دهد (شکل ۳-b). این واحدهای ماسه سنگی و کنگلومرايی، به سمت غرب توسعه یک گسل، از بخش آهکی که حاوی توده های کوچک و بزرگی از هماتیت، گوتیت و باریت هست، جدا می شوند. با توجه به مقادیر بالای باریم در نمونه های گرانیت (با میانگین ۸۹۰ ppm)، توده های سرنوسر از پتانسیل قابل قبول برای تأمین باریم مورد نیاز این ناحیه برخوردار بوده است. در قسمت هایی که فضا برای رشد کافی وجود داشته، بلورهای تیغه ای و طویل باریت در کنار هم شکل گرفته اند، طوری که ضمن ضخیم تر شدن تیغه ها، مجموعه بلورها یک حالت شعاعی به خود گرفته است (شکل ۳-c). در این محل رگچه های ضخیم کوارتز که آهک ها را قطع می کنند (شکل ۲-d) به علاوه نمونه های سیلیس کریپتو کریستالین (کلسیدونی) و بلورهای وجه دار کوارتز با طول سه سانتی متر نیز دیده شدند. در چندین متری جنوب این آهک ها، کنگلومرايی متتشکل از قطعات کوچک و بزرگ آهک ریز بلور و ماسه سنگ کوارتزی وجود دارد که حاوی گوتیت و باریت هستند، عمدۀ این کانی سازی ها در

است (شکل-۳-i). رگه‌های فلوگوپیت نوارهای مگنتیت و گانگ (شکل-۳-i) را قطع می‌کنند. علاوه بر کانی‌های ذکر شده، وجود کلریت، سرپانتین (به صورت رگچه‌ای در مرز بین مگنتیت و مرمر دولومیتی)، فورستریت و دولومیت نیز با مطالعات میکروسکوپی و اشعه ایکس، در منطقه ثابت شد. رگه‌ها و رگچه‌های گوتیتی که در مرکز خود حاوی رگچه‌های کلسیت می‌باشند، نیز در سنگ میزبان جای گرفته‌اند. بقایایی از مرمر و همچنین قسمت‌های کوارتزیتی نیز وجود دارند، که کوارتزیت‌ها می‌توانند حاصل سیلیس‌زدایی از ماقماهی گرانیتی هم باشند. این سنگ‌های سیلیسی در بعضی نقاط شکسته شده و رگچه‌های اکسید و هیدروکسید آهن حاوی بلورهای پیریت در آنها به حالت شبکه‌ای جای گرفته است.

محل معدنجو

محل معدنجو در حدود ۵/۵ کیلومتری شمال شرق چشممه سنجدک قرار دارد (محل شماره ۶ در شکل ۱). در این محل مگنتیت کانه اصلی را تشکیل می‌دهد (شکل-۲-j). سنگ میزبان آن آهک‌ها و آهک‌های دولومیتی دگرگون شده با لایه‌بندی متوسط تا ضخیم است که به سمت شمال شرق شیب دارند. جایگزینی توده‌ها و لنزهای اسکارنی و مگنتیت به همراه کالکوپیریت، دقیقاً در امتداد همین روند و شیب سنگ میزبان صورت گرفته است. مگنتیت‌ها در امتداد این لایه‌بندی طوری جای گرفته‌اند که مجموعه حالت برشی گرفته، به صورتی که قطعات و لنزهای آهک دگرگون شده در میان رگه‌ها و لایه‌های کم و بیش موازی مگنتیت به چشم می‌خورد (شکل-۲-k). شکل کلی توده کانسار را می‌توان به

اشکال لایه‌ای، عدسی بزرگ، توده‌ای، رگه‌ای و رگچه‌ای، عمدتاً به حالت پودری دیده می‌شود. این کانه‌ها شکل بلوری خاصی ندارند و فقط بافت گل‌کلمی در بعضی از گوتیت‌ها دیده شد. شکل‌های دروغین گوتیت بعد از کربنات‌ها نیز قابل توجه‌اند (شکل-۳-g). سنگ میزبان، آهک‌های دولومیتی کریستالین سفید تا کرم رنگی است (که در بعضی جاهای به علت پخش اکسید آهن، قهوه‌ای رنگ هستند) که دگرگون شده و تبلور مجدد یافته‌اند.

محل سنجدک

محل سنجدک در ۴/۵ کیلومتری شمال غرب چشممه‌ای بنام سنجدک قرار دارد (محل شماره ۵ در شکل ۱). در محل سنجدک، توده گرانیتی سرنوسر به درون آهک‌ها و آهک‌های دولومیتی با سن احتمالی زوراسیک – کرتاسه نفوذ کرده است^[۵]. به طوری که به همراه یک توده کوچک میکروگرانیتی (در فاصله پنجاه متری جنوب توده کانسار)، از شمال، غرب و جنوب کانسار را احاطه کرده‌اند. در محل کن tact، قطعات دگرسان شده میکروگرانیت در داخل اسکارن آمفیبولی دیده می‌شود. رگچه‌های آمفیبول بعلاوه دانه‌های گارنت (شکل-۲-h) و اپیدوت در بین این قطعات به چشم می‌خورد.

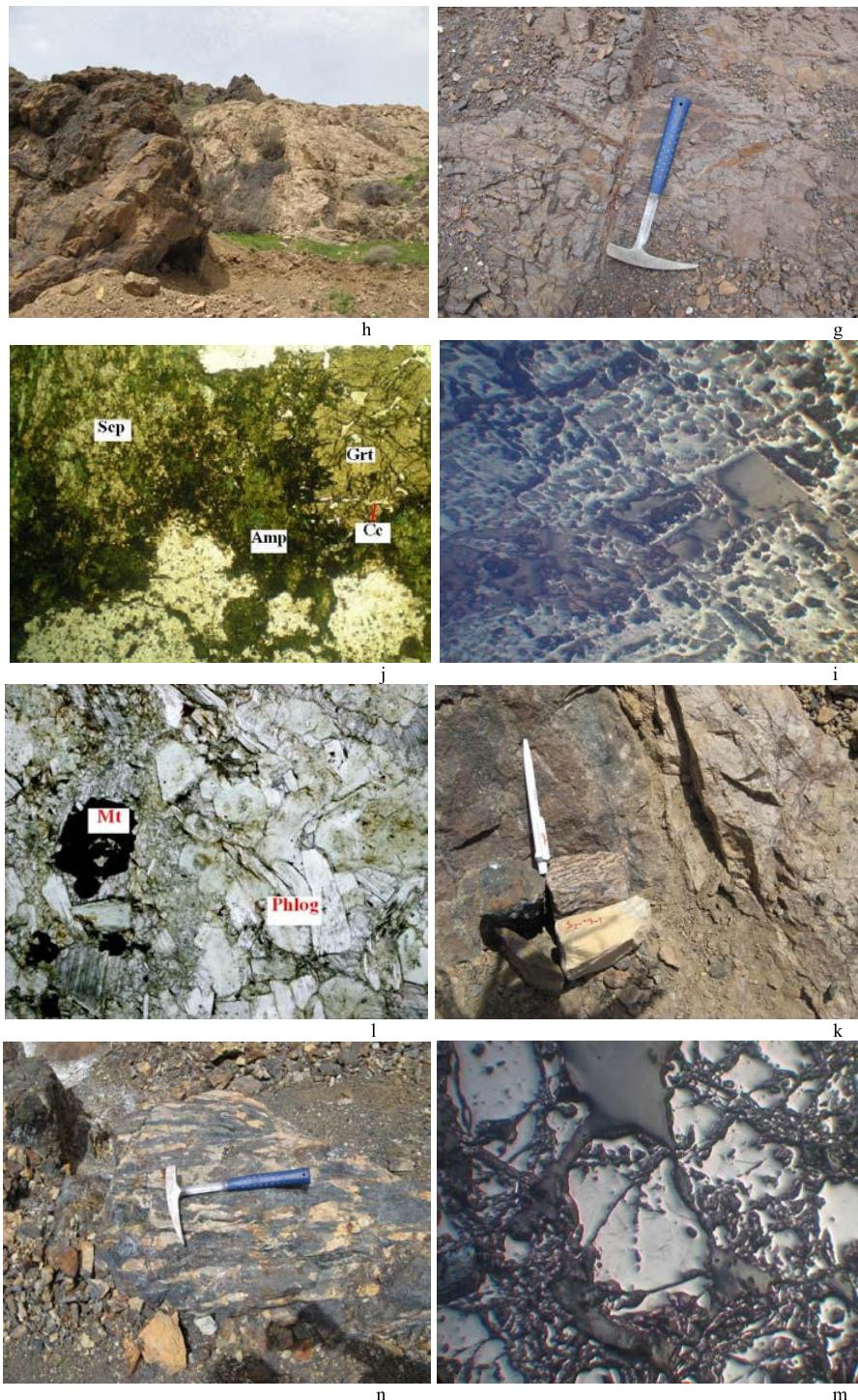
در قسمت شرقی محل، مگنتیت به صورت توده‌ای و چینه‌کران در دو طرف یک زبانه گرانیتی وجود دارد. در نزدیکی مرز گرانیت دارای درزهای موازی کن tact و همچنین شبکه‌ای از رگه‌ها و رگچه‌های اکسید و هیدروکسید آهن است (شکل-۲-i). دو کانی فلوگوپیت و آمفیبول بیشترین فراوانی را در بین کانی‌های دگرسانی دارد و همه‌جا با مگنتیت همراه

توده کانساری، شبکه وسیعی از رگه‌ها و رگچه‌های اکسیدها و هیدروکسیدهای آهن وجود دارد که قطعات اسکارنی در میان آن‌ها قابل مشاهده است (شکل ۲).

صورت چینه کران در نظر گرفت، که در یک سمت آن اسکارن‌های گارنت- پیروکسن- اسکاپولیت جانشین آهک میزان شده و لایه‌بندی آن را به طور کامل از بین برده و در سمت دیگر آن، آهک تبلور مجدد یافته‌ای دیده می‌شود که لایه‌بندی خود را به طور کامل حفظ کرده است. در فوقانی‌ترین بخش

شکل ۲-a: رگه‌ها تا توده‌های هماتیت و گوتیت در آهک؛ b: رگچه دولومیت زین‌اسبی در وسط تصویر مشخص شده است؛ c: تشکیل لایه نازک گوتیت در طول درز و شکاف‌های ماسه‌سنگ؛ d: باریت در ماسه سنگ آهکی، بین دانه‌های کوارتز با سریسیت پر شده است؛ e: مجموعه شعاعی بلورهای تیغه‌ای و طویل باریت به همراه گوتیت در آهک ماسه‌ای؛ f: رگه سیلیس در آهک؛

ادمه شکل ۲- g- شبکه استوکورک هیدروکسید آهن در زمینه ولکانیک؛ h- هماتیت و گوتیت به صورت توده‌ای و با مرز مشخص در مرمرهای درشت‌بلور سفید رنگ (راست) و به صورت چینه‌کران در آهک (چپ)؛ i- شکل دروغین گوتیت بعد از کربنات‌های لوزی وجه، $20\times$ ppl؛ j- گارنت (Grt)، اسکاپولیت (Scp)، آمفیبول (Amp) و کلسیت (Cc)، قسمت‌های سفید پایین تصویر، بقایای میکروگرانت هستند، $10\times$ ppl؛ k- مرز گرانت (راست) و اسکارن (چپ) و چند نمونه از این محل؛ l- فلوگوپیت (Phlog) و مگنتیت (Mt)، در داخل مگنتیت ادخال‌های فلوگوپیت دیده شود، $4\times$ ppl؛ m- تصویر بلورهای مگنتیت در نور انعکاسی، $10\times$ ppl؛ n- مگنتیت به صورت لنزهای موازی در آهک میزبان دیده شود.

نتیجه‌گیری

نهشته‌های اسکارنی تداعی‌کننده تشکیل کانسار اسکارنی در مناطق سنجدک و معدنجو است [۹۶]. از طرف دیگر، خصوصیات برشمرده شده در مناطق Ba site، B site نهشته‌های گرمابی دما پایین نیز هم‌خوانی دارد [۲۵ و ۱۲]. محلول‌های کانی‌دار (احتمالاً) بخشی از آن ماقمایی و بخشی دیگر می‌باشد جوی، منفذی و یا دگرگونی باشد) آهن (به حالت احیایی) و دیگر عناصر مثل باریم را از سنگ‌های آذرین و سنگ‌های رسوبی مسیر خود حمل کرده و آن‌ها را در درز و شکستگی‌ها و همچنین به صورت جانشینی در سنگ میزبان مناسب ته‌نشست داده است.

سپاسگزاری

نویسنده‌گان مقاله از مدیران، کارشناسان و سایر همکاران در شرکت آهن سنگان به خصوص در طرح اکتشافی آنومالی شرقی که اطلاعات و امکانات لازم را برای انجام این پژوهش در اختیار اینجانبان قرار دادند، تشکر و سپاسگزاری می‌نمایند.

مطالعات صحرایی و میکروسکوپی در منطقه آنومالی شرقی نشان داد که کانی سازی آهن تحت تاثیر توده نفوذی سرنوسر قرار دارد. این توده ترکیب مونزوگرانیتی داشته و از نظر ژئوشیمی مشابه گرانیت‌های تیپ I در محیط تکتونیکی قوس‌های قاره‌ای محیط‌های فروراش است. کانی‌سازی در محل‌های Ba site، B site نوع گرمابی و در دو محل سنجدک و معدنجو از نوع اسکارنی می‌باشد. پیدایش توده مگنتیتی در کنتاکت مستقیم با گرانیت و در افق‌های کربناته، کنتاکت مشخص گرانیت با سنگ‌های دیواره، وجود دگرسانی‌های سریسیتی، رسی و پروپیلیتیکی در گرانیت، وجود کانی‌های اسکارنی مثل گارنت، کلینوپیروکسن، اسکاپولیت، فلوگوپیت و همچنین فورستریت، اپیدوت و کلریت که خود گویای متاسوماتیسم‌های رخ داده در منطقه هستند، وجود بلورهای اتومورف به اندازه‌ی یک سانتی‌متر، وجود رگچه‌های مگنتیت و هماتیت و پخش اکسیدهای آهن در سنگ‌های اطراف و در نهایت بافت و اشکال بلورها که بر اساس کارهای انجام شده روی

منابع

- آقاباتی، ع؛ (۱۳۸۳)، زمین‌شناسی ایران، انتشارات سازمان زمین‌شناسی کشور.
- ابراهیمی‌زاده، م. ن؛ (۱۳۷۴)، پیدایش معادن سنگ آهن سنگان خراسان، پایان نامه کارشناسی ارشد دانشگاه کرمان.
- برنا، ب؛ (۱۳۶۷)، گزارش پی‌جوبی منگنز در نواحی تربت‌جام و تاییاد، سازمان زمین‌شناسی کشور.

- 14-Chappel, B.W., White, A.J.R., (1974) Two Contrasting Granite Types: Expanded Abstract. *Pacific Geology* 8, 173–174.
- 15- Cox, D.P. and Singer, D.A. (1986), Mineral Deposit Models. U.S. Geol. Survey, Bulletin 1693, 379 p.
- 16- Le Maitre, R.W., Bateman, P., Dudek, A., Keller, J., Lameyre, J., Le Bas, M.J., Sabine, P.A., Schmid, R., Sorencen, H., Streckeisen, A., Woolley, A.R., Zanettin, B., (1989) A Classification of Igneous Rocks and Glossary of Terms, Blackwell, Oxford, UK.
- 17- Meinert, L.D. (1992), Skarns and Skarn Deposits. *Geoscience Canada*, V. 19, No. 4, pp. 145-162.
- 18 - Metallics and Coal, Lefebure, D.V. and Ray, G.E., Editors, British Columbia Ministry of Energy of Employment and Investment, Open File 1995-20, pp. 63-65.
- 19- Ray, G.E., and Webster, I.C.L. (1991), An Overview of Skarn Deposits; in Ore Deposits, Tectonics and Metallogeny in the Canadian Cordillera; McMillan, W.J., compiler, B. C. Ministry of Energy, Mines and Petroleum Resources, Paper 1991-4, pp. 213-252.
- 20- Ray, G. E. (1995), Fe Skarns, in Selected British Columbia Mineral Deposit Profiles, Volume
- 21- Shraga, M. G., (1971), The Hydrothermal Iron Deposits of the Menuha Ridge. *Israel Journal of Earth Science*, V. 20, pp. 51-88.
- ۶- حاج علی م.، یزدی م. و بهزادی م.، (۱۳۸۶)، زئوژیمی و پترولولوژی توده گرانیتی سرنوسر در منطقه آنومالی شرقی سنگان خواف، خراسان رضوی، سومین همایش منطقه ای زمین شناسی و محیط زیست، اسلام شهر، ص ۱۱۹-۱۲۰.
- ۷- جعفرزاده، ا؛ قربانی، م و پژشکپور، م؛ (۱۳۷۴)، زمین‌شناسی ایران، کانسارهای آهن؛ سازمان زمین‌شناسی کشور.
- ۸- قوامی، ح؛ (۱۳۷۱)، بررسی زئوژیمیابی و ژنتیکی سنگ‌های آذرین و دگرگونی و کانسار آهن منطقه سنگان، پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه شهید بهشتی، ۲۶۰ صفحه.
- ۹- کاهنی، ش؛ مظاہری، ا و کریم‌پور، م. ح؛ (۱۳۸۳)، بررسی زئوژیمیابی سنگ آهن توده‌های C شمالی و باگک، وجود یا عدم وجود طلا و تعیین تیپ کانی‌سازی، هشتمین همایش انجمن زمین‌شناسی.
- ۱۰- کریم‌پور، م. ح؛ (۱۳۷۷)، دما، نحوه تشکیل و پاراژنز مگتیتی در بخش‌های مختلف کانسار آهن سنگان خراسان، هفدهمین گردهمایی علوم زمین، ص ۱۶۷-۱۶۱.
- ۱۱- کریم‌پور، م. ح؛ (۱۳۸۲)، کانی‌شناسی، آلتراسیون سنگ منشأ و محیط تکتونیکی کانسارهای IOCG و مثال‌هایی از ایران، مجموعه مقالات یازدهمین کنفرانس بلورشناسی و کانی‌شناسی ایران، دانشگاه یزد، ص ۱۸۴-۱۸۹.
- ۱۲- مظاہری، ا؛ (۱۳۷۷)، مطالعه شیمی کانی‌ها در اسکارن‌های آهن‌دار سنگان خراسان، هفدهمین گردهمایی علوم زمین، ص ۱۹۶-۱۸۹.
- 13- Chan, M. A., Parry, W. T., and Bowman, J. R. (2000), Diagenetic Hematite and Manganese Oxides and Fault-Related Fluid Flow in Jurassic Sandstones, SE Utah. *AAPG Bulletin*, V. 84, No. 9, pp. 1281-1310.

- 22- Sun C.H., and Stern R.J., 2001. Genesis of Mariana Shoshonites: Contribution of the 'Subduction Component', Journal of Geophysical Research, Solid Earth, 106, 589-608.
- 23-Ternet, Y., (1990), Explanatory Text of the Taybad Quadrangle Map, 1:250000, Ministry of Mines and Metals, Geological Survey of Iran, Tehran, 200 p. .
- 24- Wilson, M., (1989) Igneous Petrogenesis. Uniwin Hyman, London.
- 25- Wright, J. D. (1975), Iron deposits of Nova Scotia. Mineral Resources and Geological Services, 154 p.
- 26- Zheng, G., Lang, Y., Miyahara, M., Nozaki, T., and Haruaki, T. (2007), Iron Oxide Precipitate in Seepage of Groundwater from a Landslide Slip Zone. Environmental Geology, V. 51, No. 8, pp. 1455-1464(10).

